

ги давай за пари. Спазари се да му хранишъ стадото. Половината да е за тебе, половината за него.

Послушалъ сиромаштъ. Като настанало лѣто, почналъ да бере бодили по полето. Бралъ, бралъ, та не се знае що чудо набралъ. Гледали го селянитъ, като бере бодили, що не сж за нищо потрѣбни, и му се смѣли.

Кога дошли днитъ на Марта, като ударилъ дебелъ снѣгъ, като свилъ силенъ студъ: снѣгъ, студъ, та храната се привършила, и добитъкътъ почналъ да мре отъ гладъ.

Дошелъ богатиятъ търговецъ при сиромаша, казалъ му:

— Научихъ се, че си ималъ събрани бодили. Кажи колко пари искашъ за тѣхъ, та да си храня съ бодили овцетъ. Не можахъ никжде да намѣря сѣно да си купя.

— Не продавамъ бодилитъ, — отговорилъ бедниятъ селянинъ. — Ако щешъ, дай да ти храня овцетъ. Като се подобри времето, да ги дѣлиме наполовина.

Нѣмало що, съгласилъ се търговецътъ.

Човѣкътъ похранилъ нѣкое време стадото съ бодили, па като се усмихнала баба Марта, като грѣйнало едно слънце, за три дни се стопилъ снѣгътъ.

Стадото почнало да пасе трева, и търговецътъ и човѣкътъ раздѣлили овцетъ на половина.

Така човѣкътъ се сдобилъ съ много овце и станалъ прогутъ богаташъ. Като видѣлъ това късметътъ му, зачудилъ се и рекълъ: „Гледай ти! Азъ не помагамъ на моя господаръ, а той откжде ли е спечелилъ толкова многобройно стадо? Чакай, той го е придобилъ безъ мене, ала азъ ще доведа сипаницата, та овца нѣма да остане!“

Късметътъ отишелъ за сипаницата, а баба Марта се явила на човѣка и му рекла:

— Късметътъ ти завидѣ, че си спечелилъ толкова овце безъ него, та отиде да доведе сипаницата да ги затрие. Но ти смѣни овцетъ съ говеда.

Човѣкътъ размѣнилъ овцетъ съ говеда.

Късметътъ довелъ сипаницата, но какво да види? Овце оставилъ, говеда намѣрилъ. Отишелъ тогава да доведе болестъта, която мори говедата.

Марта пакъ се явила на човѣка и му казала:

— Късметътъ ти отиде да доведе болестъта, що мори говедата. Затова смѣни ги съ коне.

И той смѣнилъ всички говеда съ коне.